

הוכן עיי כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

תמיד דף לא:

כיצד היה הסדר של הולכת האברים לכבש¹, (כפי מ"ד כפי סדר גודל האברים הוא קרב)?

בשמאלו	בימינו	
רגל ימין עם בי ביצים ³	הראש ²	הראשון
יד שמאל	יד ימין	השני
רגל שמאל	הזנב, האליה (בין אצבעותיו), אצבע הכבד ובי כליות	השלישי
הגרה (-צואר) עם בי צלעות עליונות בין אצבעותיו, והקנה, הלב, הריאה	החזה	הרביעי
דופן השמאלית תלוי בה השדה והטחול	דופן הימנית ותלוי בה הכבד	החמישי
בקרבים הנתונים בכף		השישי

לא היו כופתים את הטלה בשעת שחיטה ד' רגלים יחד, מהו הטעם לרב חסדא ולרב הונא?

ומה הנפ"מ	מה הטעם?	
אם כרכו בשיראים או בחוט של זהב מותר	משום בזיון קדשים	חד אמר
אסור בכל ענין	משום דמהלך בחוקי העמים	וחד אמר

¹ ונתנום בחצי הכבש התחתון ולמטה בצד מערב שלו, דהיינו כשתיקח את הכבש ותחלק רוחבו לשנים יהיה ח' אמות לצד מזרח (-צד הפתח), וח' אמות לצד מערב (-צד ההיכל). והמערכה נמצאת במזבח בצידו המזרחי, וא"כ הכהן כשיעלה אח"כ להקטיר את האברים יעלה בחלק המזרחי של הכבש. ואם ניתן את האברים שם, יפריעו להלכו, לכן נותנים אותם בצד המערבי של הכבש.

² והיה מונח באופן זה, על פיסת ידו היה כיפת הראש, ולצד זרועו של הכהן היה החוטם, ואז קרניו היו בין אצבעותיו. וכלפי מעלה יהיה בית שחיטתו, ולכן נותן שם את הפדר (-החלב) דאינו דרך כבוד להראות את בית השחיטה.

³ ומקום שחתך את הרגל כלפיו, וכלפי חוץ הוא המקום שהופשט העור.